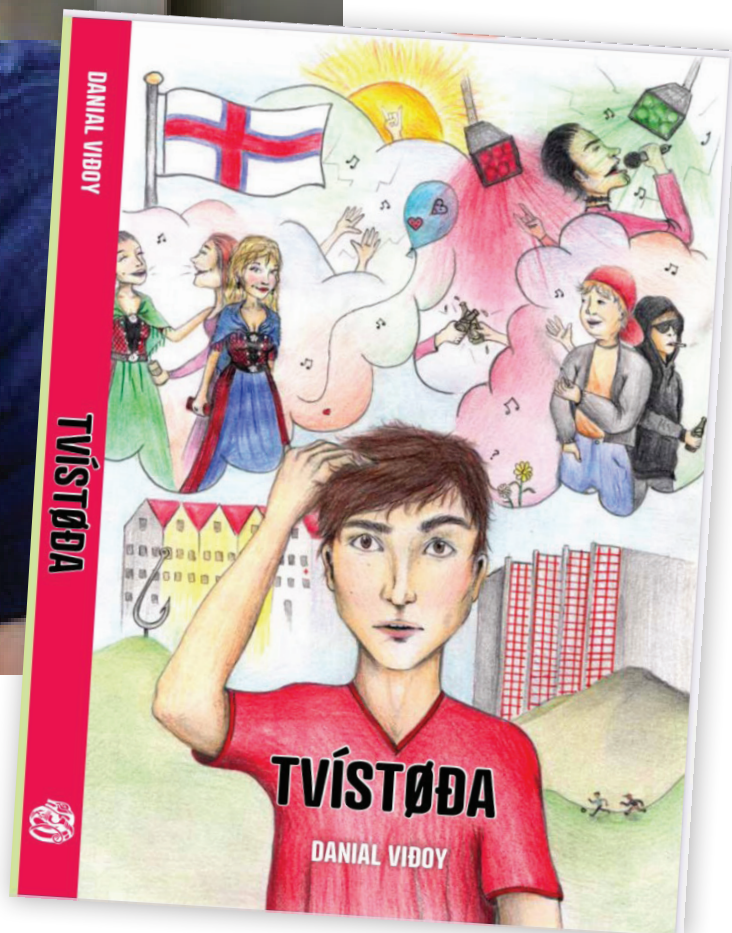




– Heilt frá ungum árum hefur mær dámt væl at skriva. Tá ið mínir javnaldrar á Viðareiði gleddust um at fáa teldu í húsið til telduspøl, gleddist eg meira um tastaturið, sigur Danial Viðoy



Forlagið Ungu Føroyar gevur »Tvístøða« út. Eydna J. Steinberg hevur gjørt kápumyndina

– Eg havi lagt meg eftir at hava ein greiðan og erligan stíl. Eg lúgvi onki, skilt á tann hátt, at verulig støð verða nevnd, og veruligir persónar verða nevndir í bókini. Evnið er rættliga menniskjaligt, haldi eg sjálvur. Hvør hevur ikki ivast? Hvør hevur ikki okkurt at dragast við? Hvør hevur ikki skula tikið onkra lagnutunga avgerð?, sigur Danial Viðoy.

– Øll menniskju hava sínar avbjóðingar, sítt at takast við, og serliga ung hava sítt at hugsa um. Fleiri ferðir livdi eg meg so nógv inn í evnið og søgugondina, at míni egnu orð fingi meg at fella tár, og fyrri ikki at lúgva, næstan at gráta!

– Eg kann ikki lúgva meg frá, at útgangsstøðið er skrivað út frá einum ungdómssjónarhorni, og hvussu ein ungur taklar lívsavbjóðingar. Eg vóni, at ung fara at kenna seg aftur í bókini, og at vaksni kunnu síggja, hvørjum eitt ungdómslív í dag kann verða ávirkað av.

Danial heldur, at hann nú skal standa við bókina, hann hevur skrivað.

– Eg eri sjálvur erligur av lyndi,

og tað havi eg tikið við mær í skringingina. Lýsingarorðini eru greið og erlig! Eg havi als ikki spart upp á krútið! Tað sló meg eitt sindur, tann dagin bókin varð prentað, at ups! tað kann vera at mamma og babba eisini fara at lesa bókina! Hvat í hundan munnu tey fara at halda? Skrivað er skrivað, tað verður ikki broytt nú, sigur Danial.

– Hinvegin haldi eg, at tað hevur verið gott fyrri bókina, at hon hevur ligið í »laka« í níggju ár, tí úrslitið hevði als ikki verið tað sama, um eg fullfærði bókina tá. Níggju ár við ymiskum persónligum upplivingum, bæði av góðum og ringum, hava við vissu givið bókini nógv.

Jógvan Kallsgarð, ið hugleiddi um bókina, til bókaframløguna farna leygardag, tók soleiðis samanum:

– Bókin talar til ein breiðan skara. Bókin snýr seg um ungdóm, forelskils og vinalag. Samanumtikið ein bók, sum øll á ein ella annan hátt kunnu kenna seg aftur í, ein bók, sum lýsir lívið frá fleiri síðum, erlig og lívsjáltandi. Samstundis verða

avbjóðingarnar, ið lívið kann bjóða, lýstar: tað dapra, tað meningsleysa, persónurin, sum kennir seg lítlan og samvitskan, sum nívir, segði hann.

Skrivað nógv umaftur

Danial Viðoy skuldi stríðast fyrri at fáa bókina at sita, so hon kundi gevast út.

– Hendan bókin er ein longri søga, um mann kann siga tað so. Eg kann til stuttleika nevna, at frá tí at eg byrjaði at skriva hesa bókina í 2011, mann eg hava skrivað einar 500 síður ella meira, og bara 215 síður vóru góðar nokk at geva út í bók.

– Eg setti meg í samband við eitt forlag í 2016. Teimum dámdu væl hugskotið og greiddu mær frá, at tað var grundarlag fyrri eini bók, um eg gjørdi meira við tað. Eg royndi meg nakrar ferðir, men tað bleiv ongantíð nóg gott, og í vár samdust eg og hetta forlagið um at steðga samstarvinum fyrribils; men at eg kundi venda aftur, um handritið broyttist munandi. Eg skilti væl avgerð teirra og var meira skuffaður av mær sjálvum. Hyggi eg aftur á nógvar

av teimum reglunum, eg hevði skrivað, hevði eg eisini vrakað tær. Men eg lærði nógv av hesum samstarvinum. Eg fekk nógvan góðan kritikk, sum er komið mær til gagns, og sum eg eisini brúkti í vár, tá ið eg av álvara settist aftur við tastaturið.

Koronusmittan skundaði undir skringingina av »Tvístøða«.

– Eg sigli við Akraberg, men korona var atvold til, at eg var heima nógv longri enn ætlað. Hetta gav mær góðar stundir at skriva. Meginpartin av apríl og mai mánaði fór eg upp »áðrenn fanin hevði fingið skógvarnar uppá«, sum Tróndur Patursson tók til, og arbeiddi upp á handritið. Eg fór eisini tíðliga til songar, somu tíð sum nýfðingur okkara. Dama mín átók

sær flestu uppgávnar nýfðingi okkara viðvíkjandi, og hetta var orsök til, at eg fekk fokuserað fult upp á handritið. Hjá verforeldrunum vóru vit trý forkelað í høvd og reyv, so arbeidsumstøðurnar vóru góðar. Meginparturin av síðunum, sum nú eru útgivnar í bók, eru skrivadar í reyðu sofuni hjá vermóðir og verfaðir, áðrenn Smyril er farin fyrsta túr norð til Havnar, sigur Danial Viðoy.

– Uttan dygga stuðulin frá damuni alla skrivitíðina er iva-samt, um henda bókina var út-komin nú. Nýfðda dóttirin var avgjørt ein íblástur og eggjan til at fáa bókina lidna, sigur Danial.

Forlagið Ungu Føroyar gevur »Tvístøða« út. Eydna J. Steinberg hevur gjørt kápumyndina.